

5. ഇസ്ലാമിക ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചരിത്രകാരന്മാരും

മുസ്ലിംകൾ നിസ്തുലമായ സംഭാവനകളർപ്പിച്ച വിജ്ഞാന ശാഖകളിലൊന്നാണ് ചരിത്രം. ഖുർആന്റെ ചരിത്ര വിവരണവും അതിന്റെ ചരിത്ര ദർശനം പകർന്നു നൽകിയ ചരിത്രബോധവും നിരന്തരമായ സൈനിക വിജയങ്ങൾ മൂലം ഉളവാക്കിയ ആത്മാഭിമാനവുമാണ് മുസ്ലിംകളെ ചരിത്ര പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരാക്കിയത്. തങ്ങളുടെ ഗതകാല ചരിത്രം ഇത്ര കൃത്യമായും സൂക്ഷ്മമായും ഭാവി തലമുറക്ക് പകർന്നു നൽകാൻ മുസ്ലിംകളെപ്പോലെ ആവേശം കാണിച്ച മറ്റൊരു സമൂഹവും ലോകചരിത്രത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. 14 നൂറ്റാണ്ട് ദൈർഘ്യമുള്ള ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിന്റെ വിവിധ തലങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാംകൂടി പരാമർശിക്കുകയെന്നത് തന്നെ സാഹസമാണ്. അതിനാൽ ഏതാനും പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂചന മാത്രമേ ഇവിടെ സാധ്യമാകൂ.

(i) നബിചരിത്ര കൃതികൾ

പ്രവാചക ചരിത്രത്തിൽനിന്നാണ് ഇസ്ലാമിക ചരിത്ര രചനയുടെ തുടക്കം. പ്രവാചക ചരിത്ര സംബന്ധമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂതുബുസ്സീറ, കൂതുബുൽ മഗ്നസി എന്നീ പേരുകളിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അതുതന്നെ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു വിജ്ഞാന ശാഖയാണ് [നോ: സീറ]. ആദ്യത്തെ നബിചരിത്രം രചിച്ചത് ഖലീഫഃ ഉമ്യാന്റെ പുത്രൻ അബാനുബ്നു ഉമ്യാനാണ്. പ്രമുഖ സഹാബി സുബൈറുബ്നുൽ അസ്വാമിന്റെ പുത്രൻ ഉർവതൂബ്നുസ്സുബൈറും ഒരു നബിചരിത്രം ക്രോഡീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളും അതിന്റെ തനത് രൂപത്തിൽ ഇന്ന് ലഭ്യമല്ലെങ്കിലും പിൽക്കാല ചരിത്രകാരന്മാർ തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ അവയിൽനിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പലതും എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഹദീഥ് നിവേദനത്തിൽ പുലർത്തുന്ന സൂക്ഷ്മതയും അവധാനതയും ഇവർ ചരിത്ര രചനയിലും പുലർത്തി എന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സവിശേഷത.

ഉർവ്വയുടെ ശിഷ്യനും പ്രമുഖ പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന ഇബ്നുശിഹാബിസ്സുഹ്രി(മ. 124)യാണ് ഗുരുനാഥൻ തുടങ്ങിവച്ച നബിചരിത്രത്തിന്റെ ക്രോഡീകരണം കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കിയത്. ഉമവീ ഖലീഫഃ ഉമറുബ്നു അബ്ദിൽ അസീസിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരമാണ് അദ്ദേഹം നബിചരിത്രം ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ ക്രോഡീകരിച്ചത്. അസാമാന്യമായ നിരീക്ഷണ പാടവം കൈമുതലായുണ്ടായിരുന്ന സുഹ്രി നിവേദന പരമ്പരയുടെയും ഉള്ളടക്കത്തിന്റെയും ബലാബലം കൃത്യമായി പരിശോധിച്ചുറപ്പു വരുത്തിയതിനു ശേഷമേ നിവേദനം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അയ്യക്തികവും അസാധാരണവുമായ സംഭവങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ പൊതുവേ വർജ്ജിക്കുന്ന നിലപാടാണദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. സുഹ്രിയുടെ ഗ്രന്ഥവും പിൽക്കാലത്ത് നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൾ തബരീയെപ്പോലുള്ള പിൽക്കാല ചരിത്രകാരന്മാരുടെ കൃതികളിൽ കാണാം.

മറ്റൊരു വിജ്ഞാന ശാഖകളെയും പോലെ ചരിത്രത്തിന്റെയും വ്യവസ്ഥാപിതവും ശാസ്ത്രീയവുമായ ക്രോഡീകരണം നടന്നത് അബ്ദാസി കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ഇബ്നുഇസ്ഹാഖി(മ. 152)ന്റെ കിതാബുൽ മഗ്നസി, വാഖിദി(മ. 207)യുടെ അസ്സീറതു വൽമഗ്നസി, ഇബ്നുഹിശാമി(മ. 218)ന്റെ അസ്സീറതുനബവിയൂഃ തുടങ്ങിയവ ഇക്കാലത്ത് രചിക്കപ്പെട്ട പ്രധാന നബി ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്.

ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം നബിചരിത്രം എന്ന പേരിലാണറിയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും പ്രവാചകന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തിനു പുറമേ പ്രവാചകൻ മുഖ്യ കേന്ദ്രമായ ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യകാല ചരിത്രവും അവയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.